

Michał Parczewski

Bachórz, woj. przemyskie. Stanowisko 16

Informator Archeologiczny : badania 10, 173

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BACHORZ
woj. przemyskie
Stanowisko 16

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadził mgr Michał Parczewski. Finansował UJ oraz WKZ w Przemyśle. Piąty sezon badań. Osada wielokulturowa, głównie wczesnośredniowieczna.

Badano dwa rejony stanowiska: przy krańcu południowym cypla nadzalewowej terasy Sanu oraz na plateau terasy w kierunku podstawy cypla, odsłaniając powierzchnię 410 m². W podglebiu znaleziono zabytki prahistoryczne, w tym odlupki z miejscowego surowca, tzw. dynowskiego margla krzemionkowego, datowane na młodszą epokę kamienia, a także ceramikę grupy tarnobrzeskiej i pochodzącą z wczesnego okresu wpływów rzymskich. Odkryto 5 obiektów oraz kilka pojedynczych jam postępujących.

Obiekt 33 - stanowił nieckowatą jamę z kilkoma nieregularnie rozmieszczonymi słupami i paleniskiem w postaci warstewki węgielków w centrum. W wypełnisku znaleziono m.in. fajansowy paciorek melonowaty, 2 przedmioty z drutu brązowego, 2 wyroby żelazne, 2 przęśliki /w tym 1 ze skorupy/ oraz kilkaset ułamków naczyń - głównie grupy tarnobrzeskiej, kilkadziesiąt fragmentów należących do okresu późnolateńskiego i wczesnorzymskiego. Ponadto wystąpiły 2 fragmenty celtyckich naczyń grafitowych /w tym szeroki brzeg typu puchowskiego/ i 4 ułamki toczonego naczynia, zdobionego wygładzonymi pionowymi liniami.

Pozostałe obiekty należały do wczesnego średniowiecza. Najstarsza była jama 44, bardzo słabo zachowana, płytka, kwadratowa o boku długości 4,4 m w rzucie poziomym. Przy ścianach oraz w narożnikach znajdowały się resztki 9 dołków postępujących, sięgających głębiej. Przy narożniku północno-wschodnim odkryto resztki pieca kamiennego, wysunięte poza obręb chaty. Prawie wszystkie ułamki naczyń wczesnośredniowiecznych z jamy 44 znaleziono w obrębie ruiny pieca. Odkryta ceramika /m.in. kilkanaście fragmentów brzegów/ należy do kręgu praskiej prowincji kulturowej i może być datowana na VI w. Kilka nie charakterystycznych skorup nawiązuje do archaicznej ceramiki rzemieślniczej.

Obiekty 45 i 46 należały do typowych dla stanowiska 16 obiektów tzw. "wannowatych". Miały one zarys prostokąta z zaokrąglonymi rogami. Wypełnisko miało barwę intensywnie czarną, zaś zawierało liczne przepalone kamienie, węgle drzewne, grudki polepy i kości zwierzęce. Ceramika /formy obtaczane i pojedyncze lepienie/ pochodzi z VII-VIII w.

Wczesnośredniowieczny obiekt 43 był zachowany szczątkowo i nie udało się ustalić jego formy.